

Nr 205.

Av herr **Wahlmark**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående försvarsväsendets ordnande.*

Den i andra kammaren vid 1924 års riksdag väckta motionen nr 354 gående ut på principen full likställighet mellan musikunderofficerarna och truppens underofficerare i tjänsteställnings-, löne- och pensionshänseende, som av 1924 års försvarsutskott i viss mån beaktades, har även i föreliggande proposition vunnit beaktande.

Å de olika typerna för arméns musikkårer föreslås nämligen, i och för musiksergeanternas vidare befordran, en musikfanjunkarebeställning på varje kår.

Å typen IV om 7 man föreslås befordran till musikfanjunkare i tur med övriga sergeanter inom truppslaget och är sålunda befordringsmöjligheterna å dessa kårer fullt tillfredsställande.

Å typen III om 12 man, med 1 musikfanjunkare och 2 musiksergeanter, äro även befordringsmöjligheterna tillfredsställande genom proportionen 1:2.

Å typerna II och I däremot med respektive 1 musikfanjunkare och 5 musiksergeanter samt 1 musikfanjunkare och 7 musiksergeanter kan ej varje musiksergeant före inträdet i pensionsåldern hinna erhålla musikfanjunkares lön och sålunda icke heller sådan pension.

Genom att å varje kår av dessa typer II och I uppflytta 1 musiksergeant till musikfanjunkare bleve proportionen även å dessa typer tillfredsställande och erhöles därigenom möjlighet för i regel varje musiksergeant att före inträdet i pensionsåldern erhålla musikfanjunkares lön och därmed även pension efter denna lönegrad.

Då sådan möjlighet, enligt propositionen, är tillfinnandes å de båda mindre typerna, så torde med all rätt kunna begäras, att förhållandet blir enahanda även å de båda större typerna.

För en ändring härvidlag skulle endast erfordras, att 19 musiksergeantbeställningar uppflyttas till musikfanjunkarebeställningar med en kostnadsökning av i medeltal 612 kronor per beställning, eller för hela armémusiken enligt den föreslagna organisationen en sammanlagd summa av 11,628 kronor.

I propositionen ställes i utsikt möjligheten att tilldela pensionerad musiksergeant vid uppnådda 60 levnadsår pensionsförbättring av sådan storlek, att sammanlagda pensionsbeloppet komme att motsvara musikfanjunkares pension. Rättvisa och billighet fordra, att möjlighet till sådan pensionsförbättring beredes musiksergeanten redan vid inträdet i den ordinarie pensionsåldern vid 50 år. Denna fråga beröres även i 1924 års försvarsproposition, och som motiv för

musikfanjunkarepensionens erhållande först vid 60 års ålder framhölls, att musikunderofficeren genom sitt yrke hade lättare än truppunderofficeren att under 10-års perioden mellan 50 och 60 år skaffa sig inkomst. Denna motivering är felaktig, ty nyengagering av en musiker, som överskridit 50-årsåldern, förekommer praktiskt taget icke, och kan han naturligtvis ej heller göra sig gällande i konkurrensen med yngre musiker.

Enligt propositionen skola 262 musiksergeanter överföras till övergångsstat och sakna sålunda möjlighet att vid inträdet i pensionsåldern kunna erhålla musikfanjunkares pension, även om likställighet med truppens fanjunkare i löne- och pensionshänseende genomföres i enlighet med propositionen.

För underofficerarna vid truppen, som överflyttas till övergångsstat, förefinnes däremot sådan möjlighet, ty i propositionen föreslås, att befordran till högre lönegrad må äga rum enligt, bland annat, följande grunder:

sergeant, som vunnit befordran till fanjunkare i regemente (kår o. s. v.), må, om han överflyttas till övergångsstat, tilläggas lön som fanjunkare från och med den tidpunkt, då han — därest de för budgetåret 1925—1926 fastställda staterna fortfarande varit gällande — kan beräknas skolat hava kommit i åtnjutande av lön på stat i sådan beställning.

Då å musikkårernas stater för 1925—1926 ej finnas upptagna musikfanjunkarebeställningar, avsedda för musiksergeanternas vidarebefordran, är det uteslutet för musikunderofficeren att genom ovannämnda bestämmelse efter överföring på övergångsstat kunna uppflyttas till musikfanjunkares lönegrad och därmed uteslutes även möjligheten att vid inträdet i pensionsåldern kunna erhålla musikfanjunkares pension.

Enligt propositionen skola sammanlagt endast 134 musikunderofficersbeställningar finnas å de föreslagna staterna, under det att 262 skola överföras på övergångsstat.

Det vore väl då orätt att utestänga dessa 262 musikunderofficerare från en förmån i pensionshänseende, som i princip erkännes och som möjliggöres för de 134, som skola kvarstå.

Skillnaden mellan musikfanjunkares och musiksergeants pension utgör 340 kronor per år.

På grund av vad sålunda anförts, hemställes, det riksdagen måtte besluta,

att å de föreslagna musikkårerna av typerna I och II en musiksergeantsbeställning uppflyttas till musikfanjunkarebeställning samt att till övergångsstat överförda musiksergeanter beredas möjlighet att vid inträdet i pensionsåldern erhålla musikfanjunkares pension.

Stockholm den 11 mars 1925.

C. P. Wahlmark.

I motionens syfte instämmer:

Paul Magnuson.